

כי יצפננו בסוכו ביום רעה

אגרא דכלה

חג הסוכות זמן שמחתינו

ועוד עיין בכתבי מרן האריז"ל סוכה רמז לאור מקיף, ויש כמה בחינות בענין אור מקיף, על כן נקרא חג הסוכות בלשון רבים: [בני יששכר תשרי]

אמר הרב הקדוש המפורסם מהר"פ מקארעץ זצוק"ל, נקרא החג סוכות מלשון סוכה ברוח הקדש, ונ"ל דבזה ידוקדק בפסוק חג הסוכות תעשה לך וכו' [דברים טז ג], לך דייקא, שתהא אתה סוכה ברוח הקודש, ואמר עוד הרב הקדוש הנ"ל דלבעבור זה אנו אומרים זמן שמחתינו בחג הסוכות (עיין מ"ש לעיל במאמר ט') בשביל שהיה בחג הסוכות זמן שואבה שמשם היו שואבין רוח הקדש עכ"ד, נ"ל כוונתו שהשכינה אינה שורה מתוך עצבות אלא מתוך שמחה [שבת לב ב] כענין והיה כנגן המנגן ותהי עליו רוח אלקים [מ"ב ג טו], ונ"ל עוד דלבעבור זה אומרים זמן שמחתינו היינו שהזמן הוא מסוגל לשמחה כענין שמחת לב אשה [שבת קנב א], הכלה כבר מוכנת ליחודא שלים בשמיני עצרת והוא בחג בתוך חופתה והכל יודעין כלה וכו' [שם לג א], על כן סגולת הזמן בעצמו יכול לפעול השגת רוח הקודש, ואתה תבין.

דבר המערכת

הקב"ה ברוב חסדו נתן לנו את מצוות הסוכה וארבעת המינים, דווקא מיד אחר הימים הקדושים ימי ראש השנה עשרת ימי תשובה ויום הקדוש יום הכיפורים, וגם להבין הקשר בין מצוות סוכה לנטילת לולב, למה בחר הקב"ה דווקא לקחת את הלולב בימי חג הסוכות, והקשר בין סוכות ללולב, ממה שראיתי בספרים הקדושים ובפרט בספרו של רבינו הבני יששכר, כאשר בני ישראל מסיימים את ימי התשובה מיראה, וכ"א מתחרט על חטאיו, ומבקש סליחה וכפרה מהש"ת, והיום הזה יכפר עליכם, הקב"ה מבטיח מי שיתענה ויבקש מחילה וסליחה ביום הזה, אזי הקב"ה יכפר לו, ואכן בני ישראל כולו מתאחד ביום הזה לבקש סליחה וכפרה, והקב"ה מוחל וסולח לנו, ואומר לנו מיד לאחר יום הכיפורים, תכיני את עצמכם עכשיו להמשך המצוות לכל השנה, בזה אשר גופכם עכשיו קדוש ונקי מכל חטאים, וקבלתם על עצמכם גם לשנה החדשה להתנהג בדרך הטוב, ובכל זאת הרי צריכים לפתוח דף חדש, לשנה החדשה, אזי בארבע הימים שבין יום כיפור לסוכות עסוקים במצוות הקדושות בבניית הסוכה ארבעת המינים והכנת לחג הסוכות, ובימים האלו מקבלים שחר על כל רגע ורגע שהם עסוקים בהכנות לסוכות אפילו שבימים האלו ממעטים מלימודם בשביל ההכנות לחג, וביום הראשון של סוכות מתחילים את הדף החדש,

וכל החג הסוכות הזה נתן לנו הקב"ה את מצוות בסוכות תשבו שבעת ימי זכר לענני כבוד, ולמה דווקא לענני כבוד עושים זכר ולא למן והבאר וכו' אלא מכיון שענני הכבוד היה מעלים בתוכם את אלו אשר הלכו בדרך ה', והענין קלט אותם להיות המלבוש שלהם בבחינת מקיף את כל הגוף, עכלה ק"ק.

בענין ארבעת המינים

אמרו חז"ל ענין ארבעה מינים בחג הקדוש הלזה, אמרו במשלם להרבה בני אדם שהיו נידונין לפני המלך ולא ידעו מאן נצח דינא, כשהיו רואין אחד שיצא וסימן בידו מבית המלך יודעים דין נצח, כך ישראל ואומות העולם נידונין בראש השנה וכו' ואינם יודעים מאן נצח דינא, כשמגיע יום ראשון דחג וישראל יוצאים עם הד' מינים הללו הכל יודעים שהם נצחו הדין, זה תוכן דברי חכמינו ז"ל [ויק"ר פ"ל ב'], ומהראוי להתבונן איך הוא הענין שהארבעה מינים הללו דייקא יהיו לסימן מבית המלך, דהנה עפ"י המשל שהביאו אותו האיש שיצא בסימן ואות חיים מלפני המלך על כרחך הכל מכירים שזה חותם המלך ונלקח מבית המלך, מה שאין כן בנמשל היינו מצות ד' מינים הללו מהו הסימן, ונראה עפ"י אשר חכמים הגידו ואבותינו סיפרו לנו על פי קבלתם הלא הוא בספרי המקובלים הראשונים אשר ארבעה מינים הללו אין שר שולט עליהם רק הם מתגדלים בהשגחתו ית"ש בלי אמצעי, ממילא סימנא מלתא ניתן לאות חיים לישראל עם קרובו שהם ג"כ אינם תחת ממשלת השרים, וכתוב בהם ואתם הדבקים בהו"ה אלקיכם חיים כולכם היום. (בני יששכר מאמרי חודש תשרי מאמר יא - אות חיים)

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני י"י לטהרו. יש להתבונן למה הבטיח הוא ית' רק הטהרה מהחטאים שהם שגגות, הרי גם על זדון ומרד יכפר הטוב וסלח לעמו ביום הקדוש הלזה. וגם יש לדקדק

כפל הלשון לטהר אתכם לטהרו. והנראה עפ"י מה ששמעתי בשם כבוד גאון ישראל הרב הק' מה"ר לוי יצחק מ"כ בק"ק ברדיטשוב זצוק"ל בפסוק ולקחתם לכם ביום הראשון [ויקרא כג מ], שדרשו רז"ל [תנחומא אמור כ"ב] ראשון לחשבון עונות. ופירש הוא ז"ל דהנה בימי התשובה ישראל עושים תשובה מיראה מיראת הדין, וידוע דעל ידי תשובה מיראה זדונות נעשים כשגגות [יומא פו ע"ב], ואח"כ בהגיע החג הק' ישראל עושים תשובה מאהבה בעוסקם במצות הש"י באהבה ושמחה רבה ועל ידי כך נעשים זדונות זכויות, ואם כן יום א' דחג מיקרי ראשון לחשבון עונות, שמביאים לחשבון כל העונות ומחפשיין אחריהם כדי שיתוספו זכויותיהם כי מהם נעשה זכויות. ובזה יש לפרש בעת ההוא וכו' יבוקש עון בית וכו' [ירמיה נכ], והבן. ולפי"ז יש לפרש בכאן דהכי קאמר, כי ביום הזה יכפר עליכם, כפרה היא קינוח והסרה לעונות ויהיה כשגגות, והכוונה מהש"י על התכלית שאח"כ רוצה לטהר אתכם כעצם השמים לטוהר, מכל חטאתיכם, גם מהשגגות הנעשים כעת מהעוונות גם מזה יטהר אתכם ויעשה להם לבושי טהרה כי יהיה זכויות, ואימתי יהיה זה, לפני י"י לטהרו, כשתשמחו לפני י"י שבעת ימים, היינו בחג הקדוש זה יהיה תשובה מאהבה. וגם ירצה לפני י"י, כשתקחו הד' מינים אשר מרמזים לשם הנכבד, וגם על הד' מינים לא השליט עליהם שום שר רק הש"י לבדו, אז לטהרו מאותן השגגות הנעשים כעת מהזדונות יתהווה לזכויות לטהרה לכם מלבושי כבוד, והבן:

שמחת בית השואבה

באה, והנה כעת בזמן שמחתנו הגם שהשמחה היא על הטובה שכבר באה שהש"י מחל לנו ביום הכפורים על כל עונותינו ופרס סוכת שלום עלינו, וכן ג"כ שהוא זמן האסיף כפשוטו וכמדרשו כנ"ל, עכ"ז מחוייבין אנחנו גם כן להתנהג בששון אל הישועה המקווה לנו במהרה עת אשר נבוא לציון ברנה ושמחת עולם על ראשינו, על כן בשמחת השואבה שמשם שואבין רוח הקדש [ירושלמי סוכה פ"ה ה"א] נאמר ושאתם מים בששון [ישעיה יב ג], כי מחוייבין גם כן

הענן נשא אותם, והיהודים האלו אשר הלכו בדרך ה' לא היו צריכים לטרוח כל הארבעים שנה במדבר, הם עמדו וישבו במקומם והענן הכבוד היה מוליך אותם, ואלו אשר לא הלכו בדרך ה', הערב רב, אזי הענן פלט אותם, והם הלכו כל הארבעים שנה בכוחות עצמם, נסרחו אחרי בני ישראל, וכאן בחג הסוכות אחרי שכל בני ישראל חזרו בתשובה, וקבלו על עצמם לחזור למוטב, אזי הקב"ה נותן לנו את המצוה הקדושה לשבת בסוכה, להיכנס בגוף לתוך המצוה, תוכו כברו לתוך הסוכה אשר הוא זכר לענני כבוד שהכניס בתוכו את הצדיקים, ולהראות לנו, שכולנו עכשיו נחשבים לצדיקים לפני המקום, וראה דברי רבינו הנוראים בספרו אגרא דפרקא אות פה וזלה"ק: ברכות לראש צדיק [משלי י]. מי שהוא תוכו כברו זהו הנקרא צדיק גמור, ברכו"ת אתון תו"ך ב"ר, וזהו צדיק כתמ"ר יפרח [תהלים צב], בגימטריא תוכ"ו כבר"ו, אז הש"י יצפנהו בסוכה ביום רעה בסת"ר אהלו, תוכ"ו כבר"ו בגי' סת"ר. ואגב דאתא תוכו כברו נאמר, דלכאורה יקשה דיותר היה צודק לומר בר"ו כתוכ"ו, הבן, פ' דמה שנראה על אותו אדם מבחוץ אינו שקר ומרמה אלא הוא כפי מה שבתוכו. אך באמור תוכ"ו כבר"ו נרמז גם ההיפך דהיינו אותיות החיצוניות [של ב' תיבות תו"כ'ו כ'בר"ו] הם תוכ"ו ואותיות הפנימיות הם כבר"ו, א"כ באתון תוכ"ו כבר"ו נרמז ג"כ בר"ו כתוכ"ו, משא"כ אילו היה אומר בר"ו כתוכ"ו לא היה נרמז תוכ"ו כבר"ו, והבן: עכלה"ק. ובזה המצוה של הסוכה הקב"ה

מוכיח לנו שמחל לנו וקיבל את תשובתנו, ומחביבות של בני אדם לה' אלוקיכם אשר הקב"ה מחשיב את בני ישראל כבנים ולא כעבדים, אזי הוסיף לנו הקב"ה מחביבתו עלינו, עוד מצוה של נטילת לולב, עם אתרוג הדסים וערבות, אשר הספרים הקדושים מלאים בטעמים וסודות קדושים ונשגבים על ענין ארבעת המינים, ואחרי זה מגיע מיד מחיל אל חיל יום הקדוש יום שמיני עצרת - שמחת תורה, הקב"ה אומר עיצרו עלי עוד יום אחד, ובו מסיימים את התורה ומתחילים מחדש את התורה וכמו שכתבנו כבר בשם רבינו הב"י שהחיבור של האות האחרון והראשון של התורה הם אותיות "לב", אשר במשך הימים הקדושים ניקינו את לבבנו אל קל בשמים, ואזי יכולים אנו לשמוח עם התורה, וכל יהודי בלבו רוצה הוא להיות ודבוק לקב"ה וכל יהודי צריך לרקוד עם התורה, ולקבל על עצמו להתחיל את התורה עם התחדשות, עם רצון חדש, ולהגיע עד לסיום להיות מלא וגדוש בלימוד התורה וכך גם בקיום התורה בשלימות, להיות אתרוג השלם, ללא שום פגם וחסור, להיות לב נקי ושלם, והחכם עיניו בראשו לנצל את הימים הקדושים, הימים אשר הקב"ה מראה לנו את חיבתו אלינו דרך המצוות, והחכם יתבונן בהם, ינצל את הרגעים המתוקים בקיום המצוות, לעשות בזה נחת רוח ליצרניו יתברך, למען ישפיע לנו שפע וברכות כיד ה' הטובה עלינו.

בברכת והיית אף אלה
ידידכם פנחס בן יואב אלה

והנה הבטיחנו יוצרינו כאשר שבעת ימים תחוג וכו', אזי והיית אף שמח, תזכה לזמן המקווה אשר לא תצטרך אז לששון רק לשמחה, כי יושלם מאווייך ותאמר זה י"י קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו:

שמיני עצרת הוא יום הנ"א מר"ח אלול ימי רצון של ישראל, והוא גמר החתימה טובה לישראל, והוא מה שאנו אומרים בהקפות הושיעא נ"א הצליחה נ"א, שהוא עיקר הישועה והצלחת ישראל.

(אגרא דכלה פרשת לך לך)

בערב חג הסוכות יומא דהילולא של הרה"ק רבי ישראל "המגיד" מקאזניץ אחד מרבנותיו של רבינו בל הבני יששכר זיע"א

רבינו רק פעם אחת בקוויניץ או כמה וכמה פעמים, כי יתכן וכל החידושי תורה שכתב משמו היה רק מאותו ביקור, ואכן בספר "דברים ערבים" מובא כי לאחר שהקהל הלך, נגש רבינו למיטת המגיד, קבל ממנו ברכת "שלום" ושוחח עמו, אבל העובדה שרבינו גם מכנהו בשם "אדמו"ר, וגם מביא הרבה דברי תורה ששמע מפיו, מוכרח להיות שהיה אצלו כמה פעמים, ולפי מסורת אחת, היה ביקור היחידי זה שמוכר לעיל, בערב סוכות תקע"ה בו נפטר המגיד, כך שרבינו הצליח להגיע אליו ביום אחרון לימיו, וזה היה ביקורו היחידי בבית המגיד, לפי זה מה שכינהו כ"אדמו"ר, היה לאור דברי המגיד בעצמו "בראיה בעלמא קני" והדברים אותם מביא בספריו מפי המגיד שמעם באותו יום,

וסיפר הרה"ק בעל ה"אמרי חיים" מוויזניץ זיע"ע שרבינו אמר על רבו המגיד שהוא א שטיק רצון הבורא [מקשה אחת של רצון הבורא]

השעין על כותל החדר, וכשבידו האחת נשען על אחד הנוכחים במקום, ובשניה בכותל, הגביה את גופו כדי לראות את פני המגיד ששכב במיטתו, כאשר ראה את פניו, הגביה המגיד את ראשו ואמר: "אברך הסתכל עלי, בראיה בעלמא קני".

וכך היה לרבו, יש להניח שזו לא היתה הפעם היחידה בה היה אצל המגיד בקוויניץ, בפרט כאשר רבינו מזכיר את רבו המגיד מקוויניץ כמה כמה פעמים על דברי תורה ששמע מפי רבו המגיד, כך בספר דרך פקודיך (מ"ל"ט ט"ז) ושמעתי מפי כבוד האדמו"ר הרב הקדוש המגיד מהר"י ז"ל, ובספר אגרא דכלה (פ' תשא) ושמעתי מאת כבוד אדוני מורי ורבי הרב המגיד מהר"י מקאזניץ זצוק"ל, ובספה"ק בני יששכר (ר"ח מ"א סי' ד') אמר אדמו"ר הרב הקדוש מהר"י מ"ו מקאזניץ.. ובעוד מקומות מביא רבינו בספריו מה שמע מפי רבו המגיד מקוויניץ, אולם נחלקו הגרסאות האם היה

בהקשר לנסיבות בואו של רבינו אל המגיד מקוויניץ מסופרת העובדה הבאה: פעם בהיותו בלובלין שמע שה"חוז"ה אומר כי מי שהוא בדורו של המגיד מקוויניץ ויכול לראות את פני קדשו ואינו עושה כן, לא יזכה לקבל את פני משיח צדקינו ב"ב, (ולפי גירסא אחרת שמע זאת אצל רבו רבי מנחם מענדל מרימנוב זיע"א) בשמעו זאת רבינו, לקח מי את תרמילו ושם פעמיו לקוויניץ, בחששו שמה יבוא משיח ועדיין לא ראה את פני המגיד, הוא לא נח בדרכו בשום מקום, אלא כיתת רגליו במסירות גפשו, כדי להגיע במהירות האפשרית לקוויניץ, בהגיעו לשם אף לא סר לאכסניה כדי להניח את תרמילו, אלא נכנס ישירות אל הקודש פנימה, המגיד שכב כדרכו במטתו מרוב חולשתו, כשקהל גדול עומד סביבו, רבינו אשר חשש להמתין עד אשר יוכל לגשת אישית אל המגיד, שמא תוך כדי יבוא משיח, העמיד את רגלו האחת על מקלו אותו

ממנהגי רבינו הבני יששכר בחג הסוכות ושימיני עצרת

ביחד, ועוד משמו: בדינוב בימי ראש השנה ויום כיפור היו מוזמרים תמיד, כי היו שמחים שהקב"ה מכפר את עוונות בני ישראל, ולא נראה שום דמע אף לא בשעת אמירת הוידיים, ואילו בשמחת תורה אמרו בין ההקפות תפלות יהיה רצון מהחיד"א, ואז הרבו בבכי האדמורים והחסידיים גם יחד, וכשאמרו את הפסוק ואמר ביום ההוא הנה אלוקינו זה קוינו לו וישענו וגו' נגילה ונשמחה בישועתו, ממש רעדו הקירות וזלגו מעות כמים ממש, יללות אין לשער, כי בקשי אין לנו צורך לא בגן עדן ולא בועה"ב, רק הנה אלוקינו זה, רצוננו לראות את מלכנו,

מי יתן ונזכה להרגיש טעם ומתיקות בימים הקדושים האלו הבעל"ט, ולכל הפחות לשאוף שיהיה לנו את השאיפות של הצדיקים הקדושים ותלמידיהם, ולהרגיש במעט את מתיקות ונעימות המצוות ואת קרבת האלוקים בקרבנו, ונזכה כלנו לישוב בסוכות עורו של ליתן בב"א.

בדינוב נהגו שהנשים כן מברכות על סוכה ולולב,

(הליכות חיים תשרי ריב)

בדינוב נהג רבינו בשימיני עצרת לקדש ולברך ברכת המוציא בסוכה, ואח"כ נכנס לביהמ"ד לגמור הסעודה וכו', (ש"ת מנח"א, ח"ד)

רבינו נהג לעשות הקפות גם בשימיני עצרת, אבל ביום שמע"צ ערך את הקפות לאחר מוסף, וביום שמחת תורה כנהוג לאחר שחרית.

(שער יששכר)

רבינו הנהיג סדר הקפות מיוחד לשמחת תורה עם אמירת פיוטים שונים בכל הקפה, עם סליחות ואמירת שמע ישראל וה' מלך, וכו' וכך כותב האדמו"ר מצאנו קלוזינבורג זצ"ל: ושמעתי מזקני החסידים שבהקפה אחת בדינוב היו יותר בכיות מבכל הימים נוראים

כוח וגדולת מצוות סוכה

בזמן שאין חזון נפרץ שואבין רוח הקודש מעין נבואה, או מנין שם אהו"ה במילוי יוד"ן שהוא שם הדעת, שעל ידי מצוות סוכה באים לידי דבקות וידיעת בוראם, ומבטלים הדיעות רעות ואמונות כוזבות, על כן הבחינה יהיה לעתיד במהרה בימינו במצוות סוכה לאומות העולם, שיבעטו בה ולא יוכלו לעמוד בנסינה כדאיתא במסכת ע"ז [ג].

[אגרא דכלה וישלח]

אאז"ל אמר שסוכה היא ענין הגנה שהיא מגינה על כל בני" מן המקטרגים כענין שאיתא בזוה"ק על הפסוק וירא את ישראל שוכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלקים דעליו היינו על ישראל שהקב"ה כיסה אותם והגין עליהם שלא תשלוט בהם עינו הרעה של בלעם וזה היה ענין יעקב שנסע סכותה, כשם שבגאולת מצרים היה ישראל שוכן לשבטיו כך תהיה גאולת הנפש בגאולה העתידה כדכתיב והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם כענין מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי, ובסוכות מתעורר זה שסוכה צריכה שלש דפנות ושהיו כוכבים נראים מתוכה, שלש דפנות הם האבות וכוכבים נראים הם השבטים כדכתיב בהו ואחד עשר כוכבים, איתא שמעשה בלעם היה באלו הימים ואיתא במדרש שבלעם אמר להקב"ה לא נאה לך שתהא נעבד מע' אומות ולא

בספר בני יששכר מביא רבינו דהנהוג לברך על האתרוג לפני התפילה בסוכה, הוא מתוך תשוקה למצוה,

רבינו ותלמידיו מסרו נפשיהו על מצות שינה בסוכה גם אם ירדו גשמים.

(גימיקי או"ח תרל"ט)

רבינו מסביר בספרו בני יששכר (תשרי מ"ב סי' ג) משמעות כינוי יום "הושענא רבה, על שם שהננו מתפללים שישוענו ביום הנ"א (מר"ח אלול) ואומרים הושע - נא, בזכות כל הנ"א ימים של תשובה ומעשים טובים,

בדינוב נהגו להפרד מארבעת המינים בתוך הסוכה, דהיינו שבהושענא רבה אחר התפילה היו נכנסים לסוכה ומנעינים בארבעת המינים,

(שפע חיים מהאדמו"ר מקלוזנבורג זצ"ל)

ואגב אודיעך את הנראה לענ"ד, מהיכן שמעו רז"ל שהמבחן והנסיון לעתיד מה בין ישראל לבין הגויים יהיה במצוות סוכה, הגם שכל דרשותיהם היו מקובלות אצלם בתורה שבע"ס כל אחד כפי מה שקיבלה נשמתו בעמדה בסיני, עכ"ז כל דבר בתורה שבע"פ מיבעי ליה סמיכות בתורה שבכתב, ונ"ל שהיה להם בקבלה זה ברמיזת המסורה, נמסר ב' פעמים ויודע, א' ויודע י"י את אשר לו [במדבר טז ה], ב' ויודע בהם את אנשי סוכות [שופטים ח טז], רצ"ל על ידי אנשים המקיימים מצוות סוכה ויודע י"י את אשר לו, והוא דבר נחמד, ובפרט בהבין היטב מ"ש לעיל שמונב הדבר ע"י מצוות סוכה את אשר לו ית"ש ולא לסט"א שאין להם מלבוש אור מקיף ועל כן לא יכולים לקיים מצוות סוכה הרמוזת לאור מקיף, ומעתה בין והתבונן קבלת חכמינו ז"ל הם אמת ותורתם אמת ברוך שבחר בהם ובמשנתם:

[בני יששכר תשרי מאמר י אות ח]

וירמוז עוד, ויעקב נסע סכתה. לחג הסוכות, ויבן לו בית, סוכ"ה במילוי כזה סמ"ך וי"ו כ"ף ה"ה, בגימטריא רנ"ב, שעל ידי מצוות הסוכה מתקנים רנ"ב איבריך דשכינתא, והמילוי לבד זולת הפשוט בגימטריא קס"ג, מנין נצ"ח ה"ד, שעל כן שואבין בסוכות רוח הקודש [ירושלמי סוכה פ"ה ה"א] שמנצח והוד יניקת הנביאים, ואפילו

מוסדות בני יששכר דינוב
ע"ש רביה"ק הבני יששכר וצאצאיו
דינוב פולין

ושמחת בהגין
והיית אך שמה

עקב המצב של רדיפת הדת בארצינו
 הקדושה לכל לקיים את התורה והמצוות
 ותקנות חז"ל ומנהגי ישראל הקדושים

לראשונה בחג הסוכות יהא
מרכז מוסדותינו בדינוב שבפולין
פתוח לכל יהודי בכל ימות החג!

לבוא ולחגוג את החג בצוותא
 סעודות בסוכה לכל מאן דבעי
תפילות בציבור והלל ברוב עם
 זכר לשמחת בית השואבה

כמו"כ בשאר
מרכזי מוסדות דינוב ברחבי תבל
 מוזמנים לבוא לסעודות החג
ולתפילת הלל המרכזי
 ביום שלישי ג' דחזה"מ

שיעור בעניני דיומא
זכר לשמחת בית השואבה המרכזי
 ביום ד' בשעה 8 בערב

משנה תורה בליל הושענא רבה
למתפללים הקבועים בשעה 10.00

זמן תפילת שחרית בשבת ויו"ט
 בשעה 10.15
קידושא רבא במקום

ובזכות קיום המצוות נזכה במהרה לגאולה
 השלימה לסוכת עורו של לויחן

וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק

הכרזת חס א"ח
תהלת הקהלה
הצבאים

החדש לצד החלונות הפונות להיכל בית המדרש, קול בוקע
 בתפילת ערבית דליל ראש השנה בנוסח דינוב העתיקה וכנהוג
 בתפוצות ישראל, לאחר תפילת ערבית איהלו איש את רעהו
 בברכת שנה טובה, ועברו לאלול חדר האוכל הגדול אשר כל
 כולו נערך מראש ושלחנות ערוכים עם ערכת סימני ראש
 השנה מיוחד לכל אחד על מקומו, אולם נפרד הוכן למשפחות,
 והציבור ביחד בזמירות לכבוד השבת וקידוש, והסעודה בשפע
 של כמה סוגי דגים סוגי סלטים בשפע, כמה סוגי בשר ושאר
 מאכלי השבת קודש שנמשכה אל תוך הלילה בשירות
 ותשבחות.

למחרת התקיימה מנין ראשון מוקדם לתפילת שחרית
 לנוהגים להתפלל עם דמדומי חמה, ולאחר קריאת התורה
 עשו קידוש וחיכו לתפילת מוסף להתפלל על כלל הציבור
 ברוב עם הדת מלך במנין גדול, והמנין השני התחילו בשעה
 9.00 תפילת שחרית, וניגשו בעלי תפילות אשר עוררו את
 הקהל בתפילות בהשתפכות הנפש, כאשר על הפיוטים שרים
 נגונים עתיקי יומין קודש מחצבתם, חלקם נגונים המיוחדים
 לרבינו הבני יששכר, ועל הפיוט בראש השנה יכתובן הושרש
 הדבר בדינוב לשיר את היוגון הקדוש מתחת כסא הכבוד
 נחצבה שהולחן ע"י האדמו"ר מתולדות אהרן זצוק"ל אשר
 היוגון ממיס כל לב ובדינוב הפך השיר לשם דבר לנגנו כמו"כ
 פעמים בהתעוררות ובהתחברות למילים ולבקשות התפילה
 בקדושת הזמן בו יכתובן לחיים טובים, וסיימו את התפילה
 בשעה 4.30 כאשר מיד נטלו ידיים לסעודת השבת, שולחנות
 ערוכים בטוב טעם, שפע של מאכלי השבת כמנהגי ישראל
 הקדושים, והתפללו מנחה, ואכלו סעודה שלישית.

חוב רובו של הציבור פרש לשעת מנוחה להתכונן ליום ה'
 של ראש השנה, כאשר נקבע זמן לתפילת ערבית בשעה 10.30
 לאחר תפילת ערבית כמעשהו בראשונה כך מעשהו
 בשניה, הציבור עבר אל חדר האוכל הגדול גם סימנים לנוהגים
 גם בליל השני לאכול סימנים, מאכלים טריים שהוכנו דגים
 טריים ושאר מאכלים כנאה וכיאה לכבוד היום הגדול, שפע
 של בשרים ושאר תוספות משקאות ופירות ואשר שררו ופוזו
 בשירי החג עד שעה 4 לפנות בוקר, והלכו לישון לכמה שעות
 לאזור כוחות לתפילה, וגם ביום הב' התקיים מנין שחרית
 בשעה מוקדמת ולאחמ"כ הצטרפו לקריאת התורה תקיעת
 שופר ומוסף למנין הגדול ברוב עם.

לפני התקיעות נשמעו דברי התעוררות בגודל השעה
 והזמן היתקע שופר בעיר והעם לא יחרדו, להבין את משמעות
 השופר להתעורר בתשובה ומעשים טובים, אשר הקב"ה
 עומד מכסא דין ויושב על כסא רחמים לעורר רחמים וחסדים
 על עמו ישראל להיכתב בספרן של חיים, לבטל גזרות
 המקטריגים, וגם בשעה זו לעורר זכות הקדושים אשר נרצחו
 באכזריות נוראה ארבע מאות יהודי דינוב ביום השני של ראש
 השנה בשעות אחה"צ בית אשר פרצה השואה האיזומה,
 לאחר תפילת מוסף שהסתיים בשעה 5.30 סעדו את
 סעודת החג, ולאחמ"כ יצאו בצוותא לתפילת תשליך על
 גדות נהר הסאן שבסמוך לבנין מוסדותינו, ולאחריו חזרו לבנין
 בריקודים אשר זכינו לחגוג את הימים הקדושים בצילו של
 רבינו הבני יששכר.

לאחר תפילת מעריב והבדלה מיד יצאו כבר כמה
 טונדרים לכיון שדה התעופה וינה שבהוסטריה לטיסה בשעה
 5.45 לפנות בוקר לארצינו הק', ושאר הציבור חזר במשך הימים
 שלאחר ראש השנה דרך כל מיני מדינות שונות באירופה.
 וקבוצה גם נשארה לעשות את יום הכיפור יומי הסוכות בצילו
 דברינו הבני יששכר בדינוב.

אם לפני כחודש ימים שכל ענין ר"ה בדינוב היה נראה
 כחלום, אשר איש לא העלה על דמיונו שיהיה מנין בדינוב, וכל
 כמה שחלף הזמן ודברו על סגרים וסכנת המגיפה אשר איש
 לא יוכל לצאת לחו"ל, ובפרט במלחמה נגד הנסיעות לאומן
 אשר מלשלת השמד השקיעה זמים תרתי משמע להציק
 ליהודים אשר נוסעים להסתופף בצל הצדיקים הקדושים
 נ"ו, כאשר עצם הנסיעות האלו וההתקרבות לצדיקים אשר
 מקרב מאות ואלפים לחיק היהדות כקוף ודרדר בעיניהם וחיכו
 להזדמנות הנדירה כטרף בעין הארי לקפוץ על ההזדמנות
 בשם השמירה על הבריאות לאסור את הנסיעות האלו, ולא
 חסכו כל צעד ושעל בדרך לגזירת הללו גם במחיר של
 ההתערבות בנעשה במדינות אחרות, בשקרים ובמסרים
 אנטישמיים כנרועים שבאומות רח"ל.

אולם חסדי הש"ת עלינו רצון רבינו הבני יששכר זיע"א
 שיבואו אליו לראש השנה, גם דווקא השנה לעליה בציבור
 המגיעים אליו לראש השנה למרות כל הגזירות וההגבלות,
 כבר מתחילת חודש אלול היה המקום פתוח לרווחה יום וליילה
 בכל שבת קבוצות גדולות, ועם התקרב ימי ראש השנה למרות
 שבהתחלה היה הדבר נראה כחלום, ונכנסו עסקני המוסדות
 לעובי הענין, ובהשתדלות אצל ממשלת פולין והאחראים על
 הגבולות, ניתנה האישור להגיע לחגוג את ימי ראש השנה
 בדינוב, בד בבד עם קיום אירוע הזכרון לקדושי דינוב שנרצחו
 ביום ב' דראש השנה שנת תרצ"ט, שנערך בכל שנה בערב
 ראש השנה.

למרות שכבר מתחילת הקורונה אין טיסות לפולין
 מארצינו הק', ב"ה אשר כן היו טיסות לוינה שבהוסטריה,
 וזה גם הועיל לכל נצטרך בידוד בהגיע מהוסטריה לפולין,
 וחלק מהציבור כבר התחיל להגיע לפני שבת סליחות, ובעיקר
 בטיסה שהיה מארצינו ביום ב' בשבוע שחל בו ר"ה, הגיעו
 כשבעים נפש בדרכם לדינוב, ואורגן אוטובס גדול ונוח לציבור
 מוינה היישר לדינוב.

חלק לקחו לעצמם מכוניות או נהגים ובימי האלו נסעו
 לעוד קברי צדיקים בפולין, ואלו שהגיעו לדינוב קבלו את
 חדריהם, ובי"ה שהצוות היה מוכן מבעוד מועד לציבור הגדול
 שישנה במשך כל ימות השבוע בדינוב, והוכן ארוחות בכל
 שעות היממה, וסעודות בערב, כאשר לצורך כך הוזמן משלוח
 מיוחד של מאכלים כשרים ביניהם מוצרי חלב וכדו' לציבור
 הגדול למשך ימי ההשבת בדינוב.

כמו"כ הגיעו גם יהודים מאנגליה שמשם לא היה צורך
 באישורים, וכך הגיעו גם קבוצה מארה"ב לאחר שבעמל רב
 סידרו להם אישורים מיוחדים להגיע מארה"ב לפולין, ובי"ה
 אשר כל מי שרק חפץ היה לשהות בדינוב בראש השנה, עלה
 הדבר בידו, בחסדי הש"ת בכוח הצדיק.

ב"ה אשר לא אמר אדם צר לי המקום, למרות הציבור
 הגדול קרוב למאתים איש שהתאספו לשהות בדינוב בימי
 ראש השנה, היה ב"ה לכל אחד מקום מסודר חדר לישון איש
 איש כרצונו הטוב, מאכלים בשפע, פינת קפה ועוגה שפעל 24
 שעות ביממה, וסעודות בערב.

בליל שישי ערב ראש השנה אמרו סליחות בחצות
 הלילה בציון רבינו, ושרו יוגיני התעוררות, ובערב ראש השנה
 לאחר תפילת שחרית נסע הציבור כנהוג בכל שנה בצוותא
 לליזענסק לשפון שיח ולהתפלל על הכלל והפרט לכתובה
 וחתמה טובה.

עת נטו צללי ערב, יום הקדוש ראש השנה, שחל השנה
 יום א' בשבת קודש, והיכל בית המדרש התמלא ציבור
 המתפללים, ועקב הציבור הגדול הועתק עזרת הנשים לבנין

סוכות בדינוב

בכל ימי החג, כמו"כ סעודות לכבוד האושפיזין ותזמורת לזכר
 שמחת בית השואבה.

גם בימי הסוכות מרכז מוסדותינו בדינוב פתוח ופעיל בכל ימות
 החג, במקום נבנה סוכה גדולה להארחים ותיקיימו תפילות

שבתות הקרובות בדינוב

בשבת פרשת בראשית ובשבת שלחמ"כ יהוה קבוצה בדינוב,
 לפרטים וגם להזמנת טיסות 0504132188

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל
זמן התפילה בשב"ק בשעה 9:45 בדיוק - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה